

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2009/12

Murillo: A bölcsek imádása

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Hálaadás 2009 áldásaiért

Ebben az évben is hetente több mint ötven alkalommal hirdethettük Isten ígétét, különböző formában és helyszíneken. Épületünk bővítéséért hálát adva ez volt az első teljes esztendőnk a tágasabb lehetőségek között.

Ami áldásos volt, azt mind folytattuk. Régóta hívők vagy mostanában megtértek, érdeklődők, különböző generációk tagjai vasárnaponként együtt dicsőítettük az Urat.

A kiscsoportos- és rétegalkalmakon pedig egymást jobban megismerhettük, tanulmányozhattuk az ígét, kérdéseket és szolgáltatokat beszélhettünk meg, és közösen imádkozhattunk. A vasárnapi 500-550 fős gyülekezet (felnőttek és gyerekórák együtt) közel 45%-a részt vett valamelyik hétközi kiscsoportban is. Óvodákban és az önkormányzati iskolákban lévő 26 hittanos csoportunkban, a református általános iskolákba járó kb. 70 gyermekünkkel, konfirmandusainkkal és a 12 ifjúsági csoportunk tagjaival együtt közel 500 fiatalal foglalkozhattunk hetente. Nyáron újra tartottunk itthon vakációs gyermekhetet. Szülőknek és hittanos gyermekeiknek havonta Családi istentiszteletet tartottunk. A Bibliaiskolában felnőttek alapozhatták meg igeismeretüket, közülük 12-en konfirmáltak, és kapcsolódtak be gyülekezetünkbe.

Működött most is a Kismamakör, különböző bibliakörök, bibliaóra és a Nyugdíjas Szeretetkör.

Énektanítás volt néhány vasárnap az egész gyülekezetnek, valamint a kiscsoportokban és a táborban.

A kamarakórus gazdagította istentiszteletünket. Minden vasárnap délután

színvonalas Zenés áhítat volt. Végezte szolgálatát a Presbitérium és bizottságai. Gyászolókat hívtunk vigasztaló istentiszteletre. Missziói és közösségépítési szempontból most is kiemelkedő hatása volt a Sátoraljaújhelyen tartott tizennegyedik többgenerációs nagytáborunk, ahol rekord létszámmal, 355-en (hétvégén 400-an) voltunk együtt egy hétig, bölcsődések, óvodások, hittanosok, fiatalok, szülők és nagyszülők. A nehezebb helyzetben élőknek a táborhoz – alapítványunk és tagjaink adományaiból – segítséget nyújthattunk.

Igeszolgálatot végeztünk a Vakok Intézetében és az Idősek Házában. A gyülekezetünk határain túli missziót segítettük előadásokkal, igeszolgálatokkal. Fiataljaink szolgáltak az esztári gyülekezetben és kántáltak a kórházban. Segítettük a kárpátaljai református gimnazistákat. A hajléktalanok számára egy szombaton főztünk és kiosztottunk 200 adag meleg ételt, valamint ruhaneműt gyűjtöttünk, és ifiseink énekkel szolgáltak nekik. Az egységes Református Egyház megalakításakor vendégül láttuk Erdélyből a Szepsiszentgyörgy-Belvárosi és a Besztercei Gyülekezet küldöttségét. Honlapunkat – melynek felújítása folyamatban van – naponta 80-100 fő látogatta határon belülről és túlról, ahol olvashatók és hallgathatók a vasárnapi prédikációk is, de kérésre lemásoltuk magnetofon kazettára is. Megjelentettük havonta a Szívárványt, melynek pünkösdi és karácsonyi számát minden egyházközségünket támogatónak eljuttattuk. Karácsonykor és húsvétkor legátust fogadtunk. Gyülekezeti kirán-

dulás volt Párizsba, Budapestre, Gyulára. Ifjúsági napot „Ha én gazdag volnék!” címmel tartottunk, valamint volt az ifisek számára közös évnnyitó is. „Hogyan stresszeljünk?” címmel tartottunk konferenciát. „Istentiszteletünk jövője” címmel hangzottak el előadások a gyülekezeti hétvégénken. Tavasszal pedig hitmélyítő esték voltak. A közösségépítés sajátos színfoltjai voltak a Teaház és a Filmklub alkalmai.

A nyár végén „Átriumi beszélgetések” címmel 2.500 tájékoztató lapot juttattunk el egyházközségünk területének egy részére, felkínálva az érdeklődőknek készített alkalmainkat. Három vasárnapi igehirdetés segített felkészülni ez évben is a gyülekezetbe hívogató András-szolgálatra. A három „András szolgálatos” vasárnapunkon a korábbi években felnőttként konfirmáltak szolgáltak és tettek bizonyoságot a gyülekezet és sok meghívott érdeklődő előtt. Megkezdte segédlelkészi gyakorló évét gyülekezetünkben Kóczyán Viktória VI. éves teológiai hallgató. Németh Áron korábbi segédlelkészünk a doktori programja mellett heti 12 órában segíti munkánkat.

Gyülekezetünk nevében most is köszönöm lelkészársaimnak, a gyülekezeti gondnoknak, kántoroknak, pénztárosnak, templomgondnoknak, hitoktatóknak, csoportvezetőknek, Presbitériumnak, Szerkesztőségnek, honlapunk kezelőinek és mindenkinek szívből, hitből, szeretetből való, hűséges, önkéntes szolgálatát.

Több mint 130-an végeztek havi rendszerességgel különböző önkéntes feladatokat, sokan alkalmilag segítettek.

Jó példaként, és a közös munkálkodásra való további buzdításként – a teljesség igénye nélkül – néhány szolgálatot megnevezek: igei szolgálatok, csoportvezetések, bizonyoságtételek, imádságok, igeolvasások. Család és beteglátogatások, kórházi kántálás és szeretetszolgálati munkák. Gyermekműsorok betanítása és előadása, szavalatok, énekkari és zenei közreműködések. Újságunk, honlapunk, iratterjesztés. Úrvacsorai segítségek. Javítások, virágok, takarítás. Hivatali, irodai munkák. Anyagbeszerzés, vásárlási segítségek, szeretetvendégségek előkészítése, természetbeni adományok. Plakátkészítés, fényképezés, díszítés, varrás. Bizottsági szolgálatok. Egyházfenntartói járulékok, cél- és perselyes adományok. Utazások szervezése, táboroztatási segítségek, vendégek fogadása, szállítások.

Hívogatások gyülekezeti alkalmakra, templomba érkezők fogadása és elhelyezése, gyermekfelügyelet a Kismamakör számára. Gyülekezetünk keretein kívül végzett szolgálatok, alapítványi munkák. Jó szándékú, építő észrevételek, javaslatok. Szolgálatunk végzéséhez családunknak adott segítségek. Egymás iránti türelem és szeretet. Szolgálataikért hálát adva emlékezünk elhunyt gyülekezeti tagjainkra.

Bocsánatot kérünk azért, hogy minden igyekezetünk ellenére is voltak mulasztásaink, és azért, ha valakit – akaratunk ellenére – megbántottunk volna. Magasztaljuk együtt az egyház Urát megtartó és szolgálatainkat megáldó kegyelméért!

(Folytatjuk!)

Püski Lajos lelkipásztor

„Jézusom, kész a szívem néked adni mindenem, hadd legyen hálaáldozat az életem...” énekeltük a táborban is.

Valóban úgy is gondoljuk, mint ahogy énekeljük? A válasz látszólag egyszerű, de miért és kinek tartozik az ember hálaával, sőt hálaáldozattal?

Az Ószövetség idejében a hálaáldozat (a békeáldozattal együtt) az áldozatot bemutató személy Istennel való közösségének erősítését jelentette.

Istennek az emberrel kötött új szövetségében, az Úr Jézus örökre megbékéltető áldozata folytán minden akadály elhárult. Mi a Lélek által, imáinkban, mindennapi életünkben, örömmel vehetjük az Úr ismeretének áldásait.

Világunkban az ember, ha ajándékot kap, lehetőleg ugyanolyan értékben akarja azt viszonzni, kiegyenlíteni, nehogy „adós” maradjon. Teszi ezt azért is, hogy elkerülje a „függőségi viszonyt”.

E világ szerint a függetlenség, szabadság inkább az ego fenntartásának, növelésének eszköze, mint arra indító ajándék, hogy a szabadságnak ezt a formáját éppen valakitől függően, örömmel éljük meg. Az Úrtól kaptuk az életünket átformáló ajándékot, aki nem vár érte semmit. Már csak azért sem, mert az emberi mércével megvalósíthatatlan lenne.

Ezért „tartozunk” hálaival. Ez a tartozás nem az adok-veszek rideg világának követel oldallal szembeni kiegyenlítését takarja, hanem ez egy olyan kölcsönös öröm, amely megőrzi békességünket, és ez tesz bennünket képessé, hogy szívből hálát adjunk Istennek azért is, amit még nem is ismerünk, és nem a sajátunk.

„Legyen meg a te akaratod!”

Kerti Péter gondnok

Többnyire mi kérdezzünk és Isten válaszol. „Mit akarsz Uram, hogy cselekedjem?” De vannak olyan helyzetek, amikor Isten kérdez, és nekünk kell válaszolnunk. Van egy kérdés az ótestamentumban, amit bátran nevezhetünk adventi kérdésnek: „Mit fogtok készíteni az ünnepnapra, az Úr ünnepnapjára?”. Itt az ideje, hogy odafigyeljünk a kérdésre és választ adjunk rá.

Ha őszintén föltárjuk Isten előtt, ami szívünk legmélyén rejtőzik, ezt mondjuk: „Nehéz, Uram, most nagyon nehéz az ünnepre készülés”. Régebben a társadalom adott némi segítséget. Decemberben már valami csöndes áhítat töltötte be a falvakat, városokat. Előlegbe kaptunk valamit az ünnep örömeiből és békességéből.

Ma mindez visszajára fordult. A társadalom nem segít, inkább gátol az ünneplésben. A kereskedők új fortélyokkal igyekeznek becsalogatni az üzletekbe, hogy fogyatkozó pénzünket idén is költsük drága ajándékokra. Most is magával sodor a megszokott pogány karácsonyi kényszer (eszem-iszom, költekezem...), és nehéz megállni. Nem bírjuk idegekkel, erővel, pénzzel. Betölt a keserűség érzése.

Ha mindezt gyermeki bizalommal, őszintén megvalljuk Urunk előtt – az már jófajta készülés az ünnepekre. Persze ennél messzebbre is mehetünk. Ebben a démonivá torzuló világban esedékessé lett egy új döntés: akár segít a társadalom, akár ellenem fordul, én a szegényen született Jézust választom életmodellemül. Őt választottam Uramnak, Megváltómnak.

Farkas József

Karácsony

Azt, hogy mindenki egyenlő,
először a hóesés mondta ki:
vézna fenyőt, nagy jegenyét,
csöpp bokrot és deli fákat
tudott egybesimítani.

Összefogóznak s lihegnek
most is fehérben a hópihék.
Karácsony meleg áramában
megférnek békén, mint majd a népek,
fortyanós aprók, csintalan kamaszok,
csitrik és zsémbes nénikék.
Ti is,
kik utánunk egyre jöttök
fehérbe bugyolálva, akár a pelyhek,
segítetek
a hétköznapiakba is átvezetni
a karácsonyi meleget.

Batta György

*Nagy Gáspár a magyar keresztyén
örökséget őrizte, a nemzeti felelősséget élte,
az ötvenhatos forradalom helyes értékelését
élete kockáztatásával is munkálta. Hatvan
éve született, és két éve hunyt el. Méltán
emlékezhetünk rá alábbi versével:*

Jegyezvén szalmaszállal

- ...mindig és mindig:
bűnökben édesült, iramult napok
habjaiban fuldokló emberek,
egy szalmaszállal, tudjátok-e?
talán a menthetetlent mentitek.
- ...kívül és belül:
poklosan örvényült, háborult világ,
de a remény sohasem meghaló,
ha minden utolsó szalmaszál
ABBÓL A JÁSZOLBÓL VALÓ!

Egyházmegyei focibajnokságot nyertünk

Kirándulás Gyulára

Reformációs körséta

Kismamakör adventi koszorút készített

Jézuska születésnapja?

Hat éves lehetett az unokahúgom, amikor nagymamája az advent elején olvasni kezdte neki a karácsonyi történetet. Saci nagyon szeretett hallani a fényes csillagról, a pásztorokról, a keleti bölcsekről, és bizonyosan megértett valamit abból is, hogy miért fontos mindez az ő kis életében. Persze, mindez már nem volt számára ismeretlen, hiszen a család pici korától beszélt Jézus születéséről. Egy idő után meg is elégte a már tudott dolgok újrachallgatását, és méltatlankodva kérte, amit a régi apokrif gyermekség evangéliumok is joggal hiányoltak a kanonikus iratok szövegeiből: „Mama, most már azt meséld, amikor Jézus ovis volt!”

Akinek már valaha is kellett gyermekek előtt szólnia Krisztusról, jól tudja, hogy a karácsonyi készülődés megkönnyíti az efféle keresztyéni feladatok teljesítését. Egy baba különleges születéséről, a jászolról és az állatokról hallani minden gyermeknek izgalmas élmény. Hittan órára és gyermekistentiszteletre is kiváló alap ez a sztori: nemcsak a képes Bibliát lehet lapozgatni, hanem, igazán látványossá téve, akár csutkabábukkal, lego figurákkal is el lehet játszani a történetet. (A sokat dicsért gyermeki fantáziát azért időnként felülírja az egyes játékszereplők korábbi karrierje. Berci fiúnk például, amikor tavaly karácsonykor „jászolosat” játszottunk vele, felháborodott, hogy a Mária és József baba mellé, az éppen elkallódott kisdéd helyett a legorepülő dobozából kaptuk elő a szereplőt, és fektettük be a pici bölcsőbe: „Naaaa, az a pilótabácsi!”)

A karácsonyi történet azonban,

valljuk meg, nem csak a gyermekek körében népszerű. Ők is elsősorban a felnőttek mintájára ünneplik a „Jézuska születésnapját.” Évről-évre lelkendezve adaptáljuk otthonos közegünk, a fogyasztói társadalom decemberi ideológiáját: az (isteni?) ajándékozás, a (krisztusi?) szeretet és a (szent?) család ünnepének kötelező gyakorlatát.

Nem volt ez mindig így. Az őskeresztyének számára, majd a középkorban is sokáig, sok helyen a húsvét, sőt a pünkösöd volt a legnagyobb ünnep, sokan az év kezdetét is innen számolták. Jaj, de hogyan is lehetne korunkban „gyermekközpontúvá” és „családközpontúvá” tenni ezeket az ünnepeket? Ó, hát milyen ajándékokat lehetne venni, hogyan lehetne kellően giccsesen ábrázolni a Szentlélek kitöltését, amikor nem is értjük pontosan, mi történt. Azt a feltámadást, vagy micsodát sem lehet rendesen ünnepelni, még szerencse, hogy a pogány termékenységkultuszoknak köszönhetően valami jelkép érthetővé, kisebb ajándékok pedig eladhatóvá válhattak. Inkább maradjunk a karácsonyi giga-ajándékoknál, s szóljon arról az adventünk, hogy várva-várjuk a hideg decemberben a gyertyafényes együttlétet, néha talán emulgeáló szerekekkel, színezékekkel és stabilizátorokkal feljavítva a szentesti szeretet-koncentrátumot...

A gyermeki bölcsesség azonban segíthet abban, hogy néha elgondolkodjunk látszat-karácsonyainken. Így történt ez velünk tavaly szenteste, amikor a lámpák leoltása és a színes izzók kihúzása után az egész család fáradtan, de az örömtől és meghatottságtól csillogó

szemmel pihegett az ágyon, elalváshoz készülődve. Az áhítatos csendet akkor három éves kisfiúnk fenomenológiai érdeklődésű kérdése törte meg: „*Ha nem világít, akkor is karácsonyfa?*” Bizonyára alaposan körül lehetne járni a gyermeki problémát filozófiai szempontból, azon a karácsony estén azonban bennünk valami sokkal fontosabb felismerés erősödött meg az isteni kegyelem titokzatos világából. Amire figyelünk érdemes, az az egyszerű, zöld kis fenyő. Mert nem attól karácsonyfa, hogy kápráztató díszek vannak rajta, alatta csillogó csomagolású ajándékok, az asztalokon finom sütemények, de még csak nem is azért, mert szereteteink vesznek körül. Sokkal inkább attól, ami a fények mögött, a díszek mögött, a piros betűs ünnep mögött mindig, egész évben ott van, csak észre kell vennünk. A fenyő számunkra, legalábbis akkor este a gyermeki kérdés hatására mi így értettük, nem más, mint egy mindig, minden körülmények között még díszítetlenül is *karácsonyfa*ként létező valami lett. Mint az a Valaki, aki tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Aki ugyan romantikusnak tűnő körülmények között született, és akit olyan kedves giccsekkel tudunk megjeleníteni, nemcsak műanyag ajándékok formájában, hanem a szívünkben is. Pedig ez a csodálatos kicsi baba nem más, mint az, aki az Atyának engedelmeskedve értünk elképzelhetetlen módon szenvedett, meghalt, de feltámadt, hogy mi élhessünk. A plázában se feledjük: Krisztus, a megváltónk született meg azon a csillagfényes éjszakán.

Fazakas Gergely

VASÁRNAP

8:30 Istentisztelet a templomban

8:30 *Gyerekórák*, 3-8 és 9-12 éves, termekben

10:30 Istentisztelet a templomban

10:30 *Gyerekórák*, 3-8 és 9-12 éves, termekben

15:00 *Családi istentisztelet*, hó utolsó vasánap, hittanosoknak és szüleiknek, templom*

17:00 *Zenés ábítat* a templomban

KEDD

9:30 *Nyugdíjas Szeretőkör*, teremben

17:00 *Női Bibliakör*, 6. terem*

18:30 *Bibliakör* volt bibliaiskolásoknak, 6. terem*

18:30 *Cirénei Simon* ifi 25-28 évesek, 14. terem*

SZERDA

9:00 *Kismamakör*; gyermekmegőrzés, 15. terem*

18:45 *Kamarakórus* próba, 15. terem

CSÜTÖRTÖK

17:00 *Matuzsálem* ifi 9. osztályosok, 15. terem*

17:00 *Bibliakör*, 6. terem (nyáron 18:00)

18:00 *Bibliakör* 50 év körülieknek, 15. terem*

18:00 *Boáz* ifi, 28-30 éveseknek, 14. terem*

PÉNTEK

8:00 *Imaközösség*, 6. terem*

15:00 *Konfirmációi óra* I. csoport, 6. terem*

17:00 *Bibliakör* 40 év körüliek, 14. terem*

17:00 *Nátánél* ifi, 8. osztályosok, 15. terem*

17:00 *Lídia* ifi, 10. osztályosok, 2. terem*

17:00 *Józsué* ifi 12. osztályosok, 6. terem*

17:00 *Fébé* ifi 22-23 évesek, 13. terem*

19:00 *Gábor* ifi 21-22 évesek, 13. terem*

19:00 *Éli* ifi 24-25 évesek, 2. terem*

19:00 *Dávid* ifi 24-26 évesek, 6. terem*

19:00 *Ábrahám-kör* 30 körüliek, 14. terem*

19:00 *Bibliaiskola* (felkészítés felnőtt kereszteselésre, konfirmációra is), 15. terem*

Szombat

15:00 *Konfirmációi óra* II. csoport, 6. terem*

16:00 *Kornéliusz* ifi, 11. osztályosok, 14. terem*

17:00 *Izráel* ifi 19-20 évesek, 13. terem*

17:00 *Hóseás* ifi, 20-21 évesek, 6. terem*

*Hittanórák**: Árpád vezér, Bolyai, Hatvani, Kettesy általános iskolákban, Martonfalvi, Simonyi, Babits utcai óvodában: 25 csoportunk órarendje a templomi hirdetőnkön olvasható!

*A *gal jelzettek nyáron szünetet tartanak!*

„Az Ige testté lett, közöttünk lakott, és láttuk az ő dicsőségét.” (Jn. 1,14)

- ♦ **Karácsonyi vásár lesz december 6-án.**
- ♦ **Az ifjúság szolgál december 13-án,** a délelőtti istentiszteleteken.
- ♦ **A gyerekek karácsonyi műsora december 20-án** lesz a délelőtti istentiszteleteken.
- ♦ **Karácsonyi családi istentisztelet** lesz műsorral *december 20-án, du. 3 órától* a hit-tanos gyerekeknek és szüleiknek.
- ♦ **Úrvacsorai előkészítő istentiszteletek:** *dec. 21-23-án, hétfő-szerda 5 órától.*
- ♦ **Szentesti istentisztelet:** *december 24-én csütörtökön, délután 4 órakor.*

1% + 1%

Az egyik 1% átutalásához *Református Egyházunk* technikai száma: **0066.**

A másik 1% átutalásához *“Nagyerdei Egyházközségért”* alapítvány adószáma: **18545269-1-09.**

- ♦ **Karácsony első napja:** *úrvacsorás istentisztelet fél 9 és fél 11-kor.* Délután 5 órakor áhítat. Az ünnepen legátus is szolgál.
- ♦ **Karácsony második napja:** *szombat csak fél 11-kor* istentisztelet keresztelesekkel.
- ♦ **Óévi istentisztelet:** *dec. 31-én, csütörtökön 4 órától.*
- ♦ **Újévi istentisztelet:** *jan. 1-én, pénteken fél 11-kor.*

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Dec. 6. Elischer Balázs orgonál, Stefanik Márta énekel, Nagy Csaba orgonál

Dec. 13. Kémenczy Antal orgonál és zongorázik, orgonán közreműködik Szotyori Nagy Gábor

Dec. 20. Vad Péter orgonál

Dec. 27. Karasszon Dezső orgonál és zongorázik

Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos, lelkipásztor
Nyomda: REXPO Kft. Készült 1500 példányban
17. évfolyam 12. szám

www.refnagyerdo.hu

*Áldott Karácsonyt és
békeességes új esztendőt
kívánunk minden kedves
olvasónknak!*

...a Szerkesztőség

NYOMTATVÁNY

DEBRECEN

